

Sipos tanár úr rémtettei

2020 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hogy lehet, hogy nem t?nt fel nekem semmi??

Megnéztük a Visszatérés Epipóba cím? dokumentumfilmet

Volt egy tábor a nyolcvanas években, ahová minden gyerek vágyott. Szerepjátékok, titkos nyelv, mágia és varázslat várta ?ket nyaranta Szendr?n. Epipó, így hívták a képzeletbeli országot, ahova csak a

kiváltságosak, értelmiségi családok gyerekei kerülhettek be. Később derült csak ki, hogy a tábor karizmatikus vezetője, Sipos Pál abuzálta a gyerekeket, akik erről csak hosszú évek után voltak képesek beszélni. Oláh Judit – aki maga is táborlakó volt – dokumentumfilmje azt próbálja megfejteni, a személyi kultusz, a rajongás hogyan homályosíthatja el a realitást, egy precízen kidolgozott rendszer hogyan szedheti áldozatait szinte észrevétlenül.

MM – 061.hu

Epipó egy zárt, misztikus világ, ahonnan nem illik információkat kiszivároztatni, de e képzeletbeli ország polgárai nem is akarták megosztani a külvilággal, mi történik az itt töltött három hét alatt. Ebbe a táborba nem mehetett akárki, évekre előre várólisták voltak, így azok, akiket beválogattak, igazán kiváltságosoknak érezhették magukat. A filmben el is hangzik, hogy az epipói gyerekek már-már szánakozva nézték a szomszédban táborozó úttörő kortársaikat, mondván mennyivel izgalmasabb és menőbb az, amit ők csinálnak. A szülők nem látogathatták a gyerekeiket, ők pedig hazaérve nem meséltek túl sokat. Jól érezték magukat, elégedettek voltak, így a szülők is, akadtak, akik minden évben visszajártak Szendrőre.

Sipos Pálért valósággal rajongtak, nem csak a gyerekek, a kollégák is. Mivel, markáns személyiség, akire lehetetlen nem figyelni. Amit mond, megkérdőjelezhetetlen, amit kér, visszautasíthatatlan. A játékszabályait mindenki betartja, belefér a seggberúgás és nyilvános megszegyenyítés is. Nyavalyogni nem szabad, az büntetés von maga után, a fenékre billentés olykor olyan jól sikerül, hogy a gyerek több méterre repül, a megszegyenyítés pedig azért is jár, ha egy kislány rózsaszín ruhát vesz fel. A tanár úr tíz éven át vezeti a tábort, míg nem néhány szülő fellépésének köszönhetően egyik pillanatról a másikra eltűnik. 2014. július 9-én jelent meg az a [leleplező cikk](#), amelyen Sipos Pál hosszú éveken át tartó szexuális bántalmazásairól számolt be több, név nélküli áldozat. A vallomásokban kulcsfontosságú helyszíneként tért vissza a tábor, Oláh Judit a cikk megjelenése után vette fel a kapcsolatot egykori társaival.

Oláh a film rendezőjeként csaknem 25 év után találkozik újra egykori társaival, hogy együtt értsék meg, hogyan él bennük a nyári tábor. A dokuban egy pszichodráma foglalkozás pillanatait láthatjuk, ahol Epipó egykori lakói próbálják felfejteni, mi hogyan történt, ki hol tart a trauma feldolgozásában. A szendrői eseményeken túl képet kapunk arról is, hogy Sipos később ifjúsági tévémsorok szereplőit is csapdába csalta. (...)

Az eseményeket végig Oláh Judit narrálásában halljuk, aki a kamera előtt is mögött is jelen van, keretet a filmnek pedig az a dilemma ad, hogy Judit elengedje-e 13 éves lányát egy nyári táborba vagy sem. Ez a keret kissé erőtlennek hat, bár kétség kívül hatásos. A film archív felvételek és személyes beszámolók, élmények felelevenítésével hozza közelebb a nézőt ahhoz a mesevilághoz, amit Epipó jelentett a táborlakóknak. Varázslatos, titkokkal teli, bűnös – lassan, fokozatosan jutunk el a mocsokig, talán csak a film háromnegyede körül kapja el a nézőt a fojtogató érzés, és kérdések tömkelege. A pszichodramán a táborban szintén felügyelő tanárnő megtörténül és kérdezőgati magától: Hogy lehet, hogy nem történt fel nekem semmi?? Ha tudtam volna...De én nem gondoltam volna...

Közepes – ezt a nevet kapta Oláh Judit a táborban, és lehet, hogy ez mentette meg őt. Nem volt kiemelkedő, nem volt kedvenc. A legtöbb szörnyőség a kedvencekkel, a kiválasztottakkal történt. Akad olyan vallomás, amelyből az derül ki, a történetek nem hatott ki az abuzált későbbi életére, de van olyan is, aki arcát nem vállalva, megtörtén, a szavakat nehezen formálva számol be a rettenetes múltjáról.

Öt évig készült a film, érződik is, hogy a rendező nagyon igyekezett, próbálta minél több aspektusból körbejárni a történeteket, a *Visszatérés Epipóba* azonban megmarad egy személyes történetnek, és elsősorban azoknak szól, akik ott voltak ezekben a táborokban. Nekik segít megérteni, nekik segít feldolgozni mindazt, ami történt.

Képek: HBO

Forrás: <https://nullahategy.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló